

XIV Міжнародний фестиваль інноваційних проєктів "Sikorsky Challenge 2025": тематика, учасники, форуми і конкурс

Питанням і шляхам повсякденного відродження, відбудови та подальшого розвитку України було присвячено XIV Міжнародний фестиваль інноваційних проєктів "Sikorsky Challenge 2025", який пройшов у КПІ ім. Ігоря Сікорського з 28 жовтня по 2 листопада цього року.

"Чотирнадцятий фестиваль "Sikorsky Challenge" попри те, що він ще не ювілейний, є подією знаковою. Це четвертий фестиваль, який відбувається в умовах повномасштабного вторгнення, — нагадав, відкриваючи фестиваль, ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського Анатолій Мельниченко. — Це фестиваль, який постійно підтверджує, що запорука

такі, що вже сьогодні можуть дуже добре прислужитися справі оборони України, про що, до речі, свідчила і назва першої секції. Та й під час роботи інших секцій демонструвалися проєкти доволі актуальні для дня сьогоднішнього.

А проте, як і завжди, в межах програми фестивалю проходив не лише конкурс інноваційних проєктів, а й інші заходи: форум "Інновації в оборонно-промисловому комплексі", Міжнародний форум "Інтернаціональна підтримка інноваційної трансформації України", форум учасників інноваційної екосистеми Sikorsky Challenge Ukraine "Інноваційний розвиток України. Взаємодія університетів, інвесторів, фондів, виробничих підприємств та органів влади" та виставка стартап-проєктів і проривних науково-технічних розробок. Також було проведено демонстрацію інтерактивних можливостей віртуальної виставки "Sikorsky Challenge Immersive" для міжнародного партнерства. Завершив програму фестиваль щорічний Глобальний хакатон із "зеленої" хімії (Global GreenChem Hackathon), учасники якого, використовуючи принципи "зеленої" хімії, шукають (і, додам, знаходять) інноваційні та екологічно безпечні рішення для реальних викликів у сфері хімічної промисловості.

Одне слово, всі активності фестивалю були спрямовані на визначення найперспективніших для впровадження у життя розробок і створення умов для успішної інноваційної діяльності їхніх авторів. Причому інноваційної діяльності не для, сказати б, "самовираження", а для розв'язання актуальних для України проблем.

Зазначимо, що найкращим середовищем для такої діяльності є технічні університети, зокрема і КПІ ім. Ігоря Сікорського. Про це говорив у своєму вітальному слові до учасників і гостей перший заступник Голови Верховної Ради України, Голова Наглядової ради КПІ Олександр Корнієнко. А розпочав він свій виступ з повідомлення, яке викликало оплески: "Ми тут зібралися буквально через три дні після того, як ми у Верховній Раді ухвалили історичне рішення рекомендувати уряду, Міністерству фінансів протягом наступного року на 50% підвищити заробітну плату викладачам університетів. Це вперше за багато років відбувається. І це, насправді, дуже важливий крок під час війни. Він був

щення обороноздатності нашої країни, забезпечення належних відповідей на виклики, пов'язані з енергетикою та іншими галузями економіки.

Варто зауважити, що учасників фестивалю вітало багато високоповажних гостей: друг нашого університету, який зовсім нещодавно прочитав лекцію для його студентів і працівників, Надзвичайний і Повноважний Посол Азербайджанської Республіки в Україні Сеймур Гурбан оглу Мардалієв (він, до речі, вітав учасників фестивалю українською мовою); заступник Міністра цифрової трансформації України Олександр Борняков (в онлайн-режимі); директорка департаменту інформаційно-комунікаційних технологій Київської міської державної адміністрації Вікторія Іцкович; голова Міжнародного журі, людина, яка брала участь в усіх фестивалях "Sikorsky Challenge" від найпершого, Вік Корсун (в онлайн-режимі з Філадельфії) та інші.

Зліва направо: С. Мардалієв, А. Мельниченко, О. Корнієнко, Є. Удовенко

Зліва направо: В. Іцкович, А. Борняков, С. Тарута

успіху нашої країни, запорука успіху нашої економіки — це інновації та людські ресурси. Для нас особливо важливо те, що саме наш університет є одним із драйверів розвитку у сфері інноватики, адже в нас готують і тих, хто інновації розвиває, і тих, хто їх впроваджує, і тих, хто створює науковий продукт. У нашому університеті ми намагаємося формувати мислення інноваторів, не просто людей з хорошими інженерними знаннями і вміннями, а й тих, хто мислить так, що ми зможемо справді досягати успіхів".

Фестиваль і його програма

Війна змусила нас усвідомити нові реалії та сформулювати стратегічні завдання на післявоєнний період відновлення та розвитку України. При цьому відбудова, а радше побудова нової модерної України з сучасною економікою, здатною швидко реагувати на все нові виклики довколишнього світу, має ґрунтуватися на інноваційних технологіях і швидкому та ефективному впровадженні нових розробок за усіма напрямками розвитку країни, які будуть визнані пріоритетними. Саме тому головною подією фестивалю був, безумовно, конкурс інноваційних стартап-проєктів, точніше фінал цього конкурсу, в якому визначалися проєкти, команди розробників яких отримають підтримку українських та міжнародних фондів, акселераторів та інвестиційних компаній. Взагалі, це вже традиція фестивалю, бо саме заради цього конкурсу 14 років тому і було задумано. З тієї пори фестиваль і конкурс стартап-проєктів у його рамках стали однією з найголовніших щорічних подій у сфері української інноватики. Отож фінал конкурсу інноваційних стартап-проєктів пройшов у 5-ти секціях, які дійсно стосуються дуже важливих для нашої держави галузей і, швидше за все, будуть пріоритетними для України й після війни. Це секція 1 "Авіація, космос, оборона і безпека", секція 2 "Енергетична стійкість і безпека, екологічна безпека, "зелена" хімія", секція 3 "Біомедична інженерія та здоров'я людини", секція 4 "Цифрова країна, промисловий хайтек, агротек", секція 5 "Sikorsky Challenge Junior" (у ній змагалися наймолодші учасники конкурсу — школярі).

Звісно, не слід думати, що на секціях розглядалися лише проєкти, спрямовані на повоєнні реалії. Насправді були й

Учасники форуму

ініційований Президентом України, підтриманий головою Верховної Ради. І це, давайте чесно, дуже давно треба було зробити. ... Як Голова Наглядової ради КПІ ім. Ігоря Сікорського, добре розумію, що саме інженерна освіта формує нашу обороноздатність, цифрову державу та енергетичну стійкість. Без молодих інженерів, які пробують, помиляються, тестують, створюють — не буде руху вперед. Він також підкреслив, що проведення фестивалю Sikorsky Challenge — це та традиція, що сьогодні є особливо важливою для підви-

Під час фестивалю було підписано тристоронній Меморандум про співробітництво між КПІ ім. Ігоря Сікорського, Холдингом Sikorsky Challenge та Національним аерокосмічним університетом "Харківський авіаційний інститут", який, таким чином, став членом Екосистеми Sikorsky Challenge Ukraine.

"Цьогорічний фестиваль вирізняється тим, що якість проєктів, їхній рівень стали значно вищими, — розповіла "Київському політехніку" керівниця Інноваційної екосистеми Sikorsky Challenge Інна Малюкова. — Ми працюємо, долаючи величезні виклики війни. Але ми розвиваємося й інноваційна Україна розвивається. І це відчутно і в проєктах, і в тих людях, які беруть участь... А ще дуже великим кроком та імпульсом для розвитку інновацій є те, про що ми щойно оголосили — створення Sikorsky Challenge Accelerator в юрисдикції Великої Британії. Разом з великим інвестиційно-інноваційним фондом, який повністю підтримує розвиток як нашої системи, так і українських стартапів. Вони готові вкладати, інвестувати в них, готові створювати спільні підприємства там, в юрисдикції Британії, але такі само спільні з Британією підприємства тут, в Україні".

На останньому потрібно зупинитися окремо. За словами Інни Малюкової, Sikorsky Challenge Accelerator LTD (SCU) — це спільне українсько-британське підприємство, метою діяльності якого буде підтримка та масштабування стартап-проєктів, тобто сприяння інноваційній трансформації економіки, оборони та безпеки України. Як видно з назви, головним генеральним партнером цього акселератору є КПІ ім. Ігоря Сікорського. Акселератор об'єднує стартапи, інвесторів і партнерів через гібридну модель фінансування та навчання, використовуючи модель Sikorsky Challenge Immersive як цифрову вітрину для проєктів. Отож планується проводитися конкурси і відбір стартапів

XIV Міжнародний фестиваль інноваційних проєктів "Sikorsky Challenge 2025": тематика, учасники, форуми і конкурс

стор. 1 в Європі, в Сполучених Штатах, в Японії. Напрями, яким приділятиметься основна увага, – оборона та безпека, медична інженерія та здоров'я, відновлена енергетика та цифрова інфраструктура. При цьому SCU виконуватиме функцію містка між Інноваційною системою Sikorsky Challenge Ukraine та Innovation FUND (UK). "Усе це не для того, щоб ми з вами розвивали інновації в Великій Британії, а для того, щоб вони могли вкладати кошти в наших стартапах", – підкреслила Інна Малиюкова.

ОПК України: зростання в тридцять п'ять разів!

Повертаючись до заходів фестивалю, неможливо залишити поза увагою вже згаданий вище форум "Інновації в оборонно-промисловому комплексі". Його модерував директор Інституту передових оборонних технологій КПІ ім. Ігоря Сікорського прем'єр-міністр України в 2005 – 2006 роках, міністр оборони в 2007 – 2009 роках і народний депутат України чотирьох скликань Юрій Єхануров. У вступному слові він окреслив деякі ключові питання, що їх потрібно вирішувати в ОПК вже сьогодні. Однією з його пропозицій стала ініціатива щодо створення в Україні Центру моніторингу і аналізу кіберкінетичних операцій. Юрій Єхануров повідомив, що вже підготовлено доповідну записку, яка буде скерована до відповідних органів державної влади. Функцією Центру буде спостереження та аналітична обробка матеріалів про ворожу кіберактивність з паралельними або наступними кінетичними атаками супротивника на різноманітні об'єкти. "Сьогодні те, що в країнах Заходу відбуваються аварії, виникають блекаути в Іспанії та Португалії, транспортні пригоди у Франції, Німеччині; те, що нині туди "раптом" залітають безпілотики, – це наслідок того, що вони (європейці – прим. авт.) взагалі не вкладають у це кошти і самі нічого не роблять для того, щоб зондувати все, що відбувається навколо. Україна сьогодні стала це робити. Наші Збройні Сили показують, що ми бачимо дуже багато в цьому світі, і хотілося б, щоб це використовувалося разом", – пояснив він.

З огляду на те, що у засіданні формували участь не лише представники промисловості та розробники стартапів, а й високопосадовці органів державної влади та народні депутати України, ця пропозиція мала бути почутою тими, хто безпосередньо впливає на прийняття рішень подібної ваги. До слова, свідченням того, що військові фахівці ставляться до цього заходу дуже серйозно, стала участь у фестивалі й виступ на цьому форумі заступника Головнокомандувача ЗСУ, який відповідає за інновації, тобто за технологічний компонент армії та бойових систем, бригадного генерала Андрія Лебеденка.

Ще одним важливим напрямом, який окреслив директор Інституту передових оборонних технологій КПІ й яким сьогодні слід займатися впритул, є застосування технологій штучного інтелекту (без нього вже не обійтися), але з обов'язковою умовою дотримуватися при цьому певних правил і серйозних заходів кібербезпеки.

Прохідних виступів на форумі практично не було. Тому хоча б побіжно торкнувшись в газеті всього, що говорили промовці, просто неможливо. Однак обов'язково слід згадати лише одну цифру, яку назвала у своєму виступі народна депутатка України, членкиня Комітету ВРУ з питань економічного розвитку Галина Янченко: "За три з половиною роки повномасштабної війни оборонно-промисловий комплекс України, його спроможності і потужності зросли в тридцять п'ять разів! Такого зростання не показував жоден сектор економіки за всі часи незалежності нашої країни. Я вважаю, що це феномен. І цей феномен, яким ми можемо не тільки пишатися, але й поширювати. Він може стати нашою фішкою, в тому числі й у великих геополітичних процесах".

Своєрідним продовженням її виступу стала промова Генерального директора Громадської спілки "Ліга оборонних підприємств України" Андрія Демченка. Він, зокрема, звернув увагу присутніх на те, що інновації стали основним драйвером оборони держави. "Не кількість, а саме технологічна якість тепер визначає результати на полі бою", – наголосив він. Але при цьому ще й визначив наступні кроки, які слід зробити: перший – це стабільне передбачення фінансування R&D, у тому числі й через державні програми; другий – це забезпечення захисту і розвитку інженерного капіталу – освіти, бронювання, гідної конкуренції; наступний – розширення програм співпраці з міжнародними партнерами та локалізації технологій в Україні; далі – дерегуляція і спрощення процедур для швидкого виробництва і впровадження інновацій тощо. А закінчив він свій

виступ словами: "Якщо Україна закріпить за собою статус одного із технологічних лідерів Європи сьогодні, то вона може відіграти вагомий роль у формуванні нової архітектури безпеки континенту завтра".

Насправді, цитувати можна було кожного промовця на цьому форумі, так само, як і кожного, хто виступав на Міжнародному форумі з питань інтернаціональної підтримки інноваційної трансформації України та на Форумі учасників інноваційної екосистеми Sikorsky Challenge Ukraine щодо інноваційного розвитку України й взаємодії в цьому плані наших вишів, однак, повторимося, газетної площі на це не стане.

Про конкурс інноваційних стартап-проєктів та його переможців

Звернімося до, власне, конкурсу інноваційних стартап-проєктів. Як повідомив беззмінний ведучий заходів фестивалю упродовж усіх фестивальних днів Сергій Сергієнко, на нього було подано 126 проєктів-заявок на участь. До фіналу журі допустило 87 з них. Команди з 24 міст України представляли 71 університет і 9 підприємств. Також до фіналу вийшли 18 підприємств і 25 школярів. По секціях проєкти розподілилися так: секція 1 "Авіація, космос, оборона і безпека" – 28 розробок, секція 2 "Енергетична стійкість і безпека, екологічна безпека, "зелена" хімія" – 8, секція 3

"Біомедична інженерія та здоров'я людини" – 16, секція 4 "Цифрова країна, промисловий хайтек, агротек" – 11, і секція 5 "Sikorsky Challenge Junior" – 24. Безпосередньо в університеті свої проєкти представляли 225 учасників, 52 конкурсантів презентували їх у онлайн-режимі. Показово, що в переважній більшості проєктів-фіналістів навіть у розробках, здавалося б, суто мирної спрямованості присутня компонента їхнього використання в цілях оборони країни або для лікування та реабілітації військових, які дістали у війні поранення та каліцтва.

Привертає до себе увагу той факт, що багато сильних проєктів надали на конкурс розробники з тих міст, які майже постійно перебувають під ракетно-дроновими обстрілами рашистів – Харкова, Сум, Одеси та інших. Ба більше, деякі з цих проєктів стали переможцями за окремими номінаціями у своїх секціях.

У роботі міжнародного журі участь взяли більше 40 експертів з різних країн (переважно в онлайн-режимі).

Роботи фіналістів зведено в каталог, у якому опубліковано анотації кожного з проєктів та стислі відомості про їхніх авторів і міста, де базуються команди проєктів. Цей каталог за традицією буде розміщено на сайті Інноваційної екосистеми Sikorsky Challenge Ukraine (<https://startups2025.sikorskychallenge.com>), тож читачі зможуть ознайомитися з усіма.

Команди представляли свої проєкти здебільшого у форматі пітчів (очно або у віддаленому режимі за допомогою засобів телекомунікацій), хоча інформацію про цілу низку цікавих розробок було розміщено і на стендах, біля яких можна було поспілкуватися з їхніми авторами.

Журі оцінювало стартап-проєкти не лише по секціях але й всередині кожної з них за номінаціями "Краща ідея стартапу", "Краще технологічне рішення стартапу", "Краще стартап-рішення проблем клієнта" і "Краща бізнес-модель стартапу", а потім визначало переможця у секції. Зважаючи на кількість і розмаїття представлених на конкурс проєктів та строкатість їхньої тематики навіть всередині відповідної секції, таких відзначених розробок було доволі багато. На церемонії підбиття підсумків члени журі говорили про високу якість проєктів-фіналістів і про те, що вибрати з-поміж них найкращих було дуже нелегко.

Переможці та призери

Назвемо лише переможців цього конкурсу за секціями.

Отож у секції "Авіація, космос, оборона і безпека" кращою з 28 фіналістів визнано команду розробників стартап-проєкту "УМП-2 Равлик", представлений однією з київських компаній. Проєкт присвячено розробці безпілотної роботизованої системи, яка відповідає усім сучасним вимогам безпеки та ефективності й має унікальні характеристики. Компанія-розробник створює передові технології, щоб зберегти життя захисників України і підвищити ефективність військових операцій (рівень готовності проєкту TRL9 – запуск серійного виробництва та продажів).

У секції "Енергетична стійкість і безпека, екологічна безпека, "зелена" хімія" переможцем визнано команду проєкту "UASILICA" (Одеса, Київ, Івано-Франківськ, Каунас). Ця розробка призначена допомогти енергетикам та агрокомпаніям не сплачувати за утилізацію утвореного ними сміття завдяки "зеленим" технологіям і перетворювати сміття на адсорбенти для хімічної, харчової та легкої промисловості (рівень готовності проєкту TRL5 – розроблено та протестовано вузли або компоненти прототипу).

У секції "Біомедична інженерія та здоров'я людини" цього року кращою визнано команду проєкту "Інноваційний засіб ідентифікації осколків у поранених". У межах цього проєкту розроблено інноваційний інструмент для перевірки раневих каналів. Автори виявили функціональну обумовленість контрольованих сигналів від форми та типу сторонніх предметів у них з імовірністю 75-80%. Як пояснив один з розробників, завдяки такій обумовленості, за допомогою цього пристрою можна розпізнавати метал, дерево, пластик, скло і кістки (рівень готовності проєкту TRL7 – прототип пройшов випробування в робочому середовищі).

Переможцем у секції "Цифрова країна, промисловий хайтек, агротек" – команда стартап-проєкту "Підземні сховища із ґрунтобетону" (Київ), в якому пропонується інноваційна технологія спорудження підземних сховищ із ґрун-

тобетону, що передбачає нове застосування способу струменевої цементної для замішування ґрунтів на контурі підземної споруди (рівень готовності проєкту TRL1-3).

І переможцем у п'ятій секції "Sikorsky Challenge Junior" визнано молоді команду проєкту "Прототип "розумної" рукавички для розпізнавання жестової мови". Як зрозуміло з назви, його ідея полягає в створенні портативного пристрою, що розпізнаватиме жести української

ПОДІЯ

стор. 2 жестової мови та озвучуватиме їх у реальному часі (рівень готовності проєкту TRL1-5 – розроблено та протестовано вузли або компоненти прототипу).

Також своїх фаворитів визначили й представники компаній та підприємств, які виступили спонсорами.

Членкиня журі, представниця Президентського фонду Леоніда Кучми "Україна" Дарка Олефір оголосила команди, які отримають спеціальні нагороди – фінансову допомогу від Фонду на загальну суму 200 тис. грн.

У секції "Оборона і безпека" спеціальний приз Фонду в сумі 40 тис. грн кожний отримують команди проєкту "Spectra Shield" (КПІ ім. Ігоря Сікорського) і проєкту "Tenebra (Дрони зі штучним інтелектом, цифрові системи зв'язку)" (Київ, приватна компанія).

У секції "Біомедична інженерія та здоров'я людини" – розробники проєкту "Інноваційний засіб ідентифікації осколків у поранених" (НУ "Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка", КПІ ім. Ігоря Сікорського).

У секції "Sikorsky Challenge Junior" (по 20 тис. грн) отримали команди проєктів "Система ближнього захисту методом оптичної дезорієнтації" (Політехнічний ліцей НТУУ "КПІ"); "Re: Vie. Інтелектуальна система для відновлення після поранень" (Києво-Печерський ліцей №171 "Лідер"), "BBVProsthetic" (Політехнічний ліцей НТУУ "КПІ") і "Концепт системи протиповітряної оборони з використанням дирижаблів" (Політехнічний ліцей НТУУ "КПІ").

Представниця ВАТ "Меридіан ім. С.П. Корольова" вручила спеціальні нагороди підприємства загальною сумою 200 тис. грн командам таких проєктів за номінаціями:

– "Галузева інновація" (50 тис. грн) – проєкт "Патобукінг" (секція "Біомедична інженерія та здоров'я людини", Сумський державний університет);

– "Прикладна інновація" (50 тис. грн) – проєкт "Джміль-90" (секція "Авіація, космос, оборона і безпека", приватна компанія);

– "Молодіжна інновація" (100 тис. грн) – проєкт "SOLER" (КПІ ім. Ігоря Сікорського).

Компанія AWEDYNE (ТОВ "Спеціальні технології") присудила спеціальні нагороди загальною сумою 100 тис. грн командам таких проєктів:

– "БПЛА прихованої радіолокаційної розвідки" (НАУ "Харківський авіаційний інститут") – 30 тис. грн;

– "Anti-Icing Solution для БПЛА" (Харківський національний університет міського господарства імені О. Бекедова) – 40 тис. грн;

ОСВІТНІ ОБРІЇ

Адаптаційні курси: для кого, для чого, і що на них вивчають

"Адаптуйся до університетських програм, підтягни фундаментальні знання та склади свою першу сесію без стресу разом із курсами від Київської політехніки". Таке оголошення було розміщено на університетському сайті на початку осені. Насправді, подібні оголошення з'являються на цьому ресурсі щороку, бо потреба в адаптації першокурсників до навчання в університеті виникла не сьогодні. Викладачі університету констатують, що шкільна підготовка новоспечених студентів, особливо з точних дисциплін, в останні роки, ба більше – можливо, й десятиліття, значно погіршилася. Надто після пандемії COVID-19 і початку повномасштабної війни, коли навчання в середній школі вимушено проводилося в онлайн-режимі. Тож адаптаційні курси нині затребувані самим життям. 1 жовтня розпочався новий навчальний цикл. Про те, скільки першокурсників зголосилися на таке додаткове навчання, чи лише політехніки можуть бути слухачами цих курсів, про особливості їхньої роботи головному редакторові "Київського політехніка" розповів директор Навчально-наукового центру інноваційного моніторингу якості освіти КПІ Олег Білецький.

О. Білецький

– 1 жовтня розпочалися заняття адаптаційних курсів для першокурсників. Вони проводяться лише для студентів КПІ чи відкриті й для студентів інших вишів?

– Насамперед, курси проводяться для студентів 1-го курсу КПІ ім. Ігоря Сікорського, проте не зачинено дверей і для студентів інших університетів. Бо проблема не дуже високої якості фізико-математичної підготовки випускників середньої школи стосується не лише нас. Отож у нас були випадки, коли їх відвідували і студенти інших вишів.

– *Здається, для чого створено ці курси, зрозуміло з їхньої назви. Але навчання на них не має бути, сказати б, просто "натаскуванням" з якихось початкових дисциплін. Можливо, є якась загальніша мета їхньої роботи?*

– Звісно, курси передусім націлені на те, щоби усунути прогалини у базовій підготовці першокурсників шляхом здобуття й систематизації ними знань. Але, дійсно, є й ширші завдання. Скажімо, ми прагнемо не спонукати слухачів механічно заучувати якісь речі, а адаптувати їх до розуміння основ фундаментальних наук. Ну і, певна річ, підвищити ефективність засвоєння ними матеріалу університетських дисциплін.

– *Скільки першокурсників КПІ цього року виявили бажання пройти допідготовку на цих курсах?*

– На курсах з вищої математики і фізики у нас цього року навчаються 134 студенти.

– *В оголошенні про курси було вказано, що вони розраховані на 120 академічних годин з кожної дисципліни (математика та фізика). Першокурсники займаються в дистанційному режимі в реальному часі. Скільки разів на тиждень проводяться заняття?*

Послуги з менторингу та акселерацію буде надано таким проєктам:

– "Квадрат-У" (Одеса, ПП НВП "КАРЕ");

– "Оцінка функції ендотелію у скринінгових обстеженнях" (Харківський національний університет міського господарства імені О. Бекедова).

Науковий парк адитивних технологій Sikorsky Challenge (20 тис. грн) нагородив сертифікатами, що надають право на інженерно-технологічний супровід проєкту з використанням можливостей технологічного обладнання Парку та експертної підтримки його фахівців, та виділив по 10 тис. грн на розвиток проєкту команди таких розробок за тематикою "Біомедична інженерія" у секції "Sikorsky Challenge Junior":

– "Manuscriptum" (КПІ ім. Ігоря Сікорського);

– "The Tider Returns" (КПІ ім. Ігоря Сікорського).

Дмитро Стефанович

Випускники адаптаційних курсів

– Навчальний рік у нас з 1 жовтня по 31 травня, 8 місяців, 2 семестри, навантаження 120 годин. 1-й семестр: з 1 жовтня по 31 січня – 60 годин, 2-й семестр: з 1 лютого по 31 травня – 60 годин.

Заняття проводяться 1 раз на тиждень, з 16-30 до 19-45, тобто по 4 академічні години. Зрозуміло, з кожної дисципліни розроблено і затверджено відповідні навчальні програми.

– *Чи можуть слухачі курсів проходити лише одну дисципліну – математику або фізику?*

– Так, можуть. Також можливо почати навчання з 2-го семестру.

– *Чи виконують слухачі домашні завдання?*

– Звичайно, бо без цього повноцінне навчання просто неможливе. У разі необхідності будь-які складні моменти розбираються на наступному занятті.

– *Як здійснюється контроль засвоєння знань?*

– Слухачі пишуть самостійні та контрольні роботи. А за підсумками навчання отримують сертифікат з балами, які додаються до рейтингового балу.

– *Якою є вартість навчання на курсах?*

– Вартість навчання на курсах за весь навчальний рік становить 9060 грн. Але оплату можна вносити посеместрово – по 4530 грн.

– *Чи є можливість долучитися до занять після їхнього початку, скажімо, в листопаді?*

– Дійсно, така можливість існує. Проте отримати сертифікат можна лише за умови відпрацювання не менше 75 відсотків годин занять у семестрі.

– *А яку кількість балів до рейтингового балу додає випускникам курсів сертифікат після завершення курсу?*

– До 10 балів до рейтингового балу з тієї чи іншої дисципліни.

– *Чи є, з Вашої точки зору, необхідність розширити перелік дисциплін для адаптації до навчальних програм КПІ першокурсників?*

– Було б непогано. Навіть у планах наших вже була англійська мова. Проте значні відмінності програм по спеціальностях (маються на увазі окремі кластери) не дають можливості підготувати одну програму для всіх.

– *Чи є якісь відомості про ефективність проходження таких курсів, можливо статистика успішності їхніх випускників тощо?*

– Рівень ефективності курсів підтверджують результати написання підсумкових контрольних робіт. Водночас, сам факт багаторічної роботи цих курсів уже є свідченням їхньої ефективності.

Спілкувався Дмитро Стефанович

Застосовує ШІ для прийняття рішень

Доцент кафедри штучного інтелекту ННПСА, к.ф.-м.н. Іван Пишнограєв – серед переможців університетського конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2024". Він є одним з активних науковців сучасної школи аналітики та машинного навчання КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Професійна діяльність науковця тісно пов'язана з університетом: у 2012 р. він із відзнакою закінчив факультет прикладної математики, вступив до аспірантури та почав викладати. У 2016 р. захистив кандидатську дисертацію, присвячену оптимальному керуванню.

Наукові інтереси Івана Олександровича охоплюють кілька важливих сучасних напрямів: моделювання складних соціально-економічних систем, аналіз даних, застосування технологій штучного інтелекту для прогнозування та підтримки прийняття рішень. Значна частина його досліджень

спрямована на поєднання математичного моделювання й аналітики даних, що особливо актуально в умовах цифрової трансформації економіки та суспільства.

Останніми роками дослідник активно працює над розвитком методів сценарного моделювання, аналітикою глобальних безпекових процесів та поширенням концепції відкритої науки й відкритих даних. Зокрема, він є науковим керівником проекту "Моделювання інтенсивності глобальних конфліктів та загроз сталому розвитку в системі індикаторів національної безпеки", що фінансується МОН України, а також одним з основних виконавців проекту "Open Science for Ukrainian Higher Education System", що фінансується програмою Erasmus+.

Важливою складовою його діяльності залишається робота в ННЦ "Світовий центр

даних з геоінформатики та сталого розвитку" (СЦД). Центр забезпечує відкритий доступ до великих масивів даних, розробляє інформаційно-аналітичні платформи

та підтримує міжнародні дослідження. Серед ініціатив Центру – створення інтерактивних систем моніторингу на глобальному та локальному рівнях, виконуються проекти з оцінювання рівня сталого розвитку країн світу, побудови систем для моніторингу якості води та повітря тощо.

Як викладач Іван Пишнограєв читає курси "Оброблення та аналіз великих даних", "Об'єктно-орієнтоване програмування" та "Методологія Data Science". Він активно оновлює навчальні програми, впроваджує практичні завдання на реальних наборах даних і залучає студентів до наукових проектів кафедри та СЦД.

І. Пишнограєв

У його доробку понад 70 наукових і навчально-методичних праць, включно з публікаціями у Scopus та Web of Science, а також співавторство у 10 колективних монографіях. Він є постійним учасником фахових міжнародних конференцій.

Серед планів на найближчі роки можна відмітити розвиток платформ для інтеграції відкритих статистичних даних, створення нових інструментів побудови сценаріїв розвитку складних систем, а також поглиблення співпраці з міжнародними науковими центрами.

Іван Олександрович радить студентам бути відкритими до міждисциплінарності, адже сьогоденні виклики вимагають поєднання знань з математики, інформаційних технологій, економіки та екології. "Не бійтеся брати участь у проектах і експериментах, саме так народжуються нові ідеї та проривні рішення", – наголошує він.

Надія Ліберт

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Олексій Роготченко з ВПІ: "У своїй книзі я намагався реабілітувати незаслужено забутих митців"

Приводом для бесіди з доктором мистецтвознавства, членом-кореспондентом Інституту проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України професором кафедри графіки Видавничо-поліграфічного інституту КПІ ім. Ігоря Сікорського Олексієм Роготченко став нещодавній вихід у світ його книги "Шістдесят тоталітарних років: зображальне мистецтво України".

Ми зустрілися у затишному скверіку в кінці Володимирської вулиці. Тож на початку розмови згадали про те, що напередодні у цей район столиці поцілилися уламки російського дрона. Ця подія вплинула на тему обговорення причин створення цього видання, матеріали для якого автор збирав протягом багатьох років, частково висвітлюючи у своїх статтях, монографіях, спогадах. Саме повномасштабна війна з російською федерацією дала Олексію Олексійовичу поштовх для початку систематизації його творчих досліджень з історії радянського мистецтва з метою висвітлення процесу активізації переосмислення історичних фактів. "Заради самоідентифікації українців", – наголошує мій співбесідник.

– Олексію Олексійовичу, під час нещодавньої презентації вашої книги у Національній бібліотеці України імені Ярослава Мудрого головна її бібліотекарка Тетяна Скірда задала про те, що, приступаючи до створення монографії на початку широкомасштабної агресії росії у лютому 2022 року, ви встигли ще й служити у територіальній обороні Києва, займатися волонтерською діяльністю. Проте, незважаючи на волонтерські турботи, впродовж короткого проміжку часу вам вдалося узагальнити напрацьовані знання і репрезентувати вашу авторську позицію щодо розвитку вітчизняного зображального мистецтва протягом складного періоду в історії України впродовж 1920 – 1980-х років. Розкажіть, будь ласка, як народжувався понад 500-сторінковий том?

– Своїм основним авторським завданням вважаю донесення до суспільства правди про те, що саме відбулось у культурно-мистецтвовій середовищі на початку 1920-х років та 60 років поспіль, спираючись на відомості, отримані з розсекречених архівних матеріалів. Найтяжчі випробування долі українського народу: громадянська війна, боротьба радянської влади з мистецькими осередками, Голодомор, колективізація, фізичне знищення творчої інтелігенції, Друга світова війна, боротьба "з космополітизмом", залякування творчого люду, панування соціалістичного реалізму як єдиного методу і стилю у культурі радянського режиму, "відлига", неконформізм, значення часу тоталітарної сваволі для розвитку вітчизняного мистецтва. Цьому приділяю увагу як автор. Я поставив за мету окреслити суспільно-політичне та соціально-психологічне тло, створену радянськими ідеологами одновекторність розвитку художньої культури та, як результат, неминучу жорстку залежність митця від цих, здавалося, непоборних обставин. У дослідженні я намагався розкрити особливий різновид радянського мистецького тоталітаризму в Україні та його несхожість з іншими тоталітарними системами. З моєї точки зору, вперше в українському мистецтвознавстві вдалося

О. Роготченко

висвітлити особливості художнього процесу у східній та центральній частинах України у цей період. Як автор я намагався спростувати міфи про відсутність реального опору методу соціалістичного реалізму, що був нав'язаний радянською владою. Впродовж 1930-х років і згодом тогочасні владоможці усіляко забороняли функціонування усіх мистецьких осередків, каральні органи переслідували незгодних з політикою радянського уряду, спираючись на офіційно дозволене застосування тортур до заарештованих і під час утримання під вартою громадян, через тотальний ідеологічний контроль, постійно насаджуючи страх за долі родин, друзів, дітей.

Під час роботи над монографією було досліджено і опрацьовано чималий масив інформації, наукових джерел у понад півсотні установ – в архівах, музеях, галереях, бібліотеках тощо. Книга містить 1150 ілюстрацій творів багатьох забутих митців, понад тисячу посилань на першоджерела. Не забути про них, ознайомити з ними читачів – ось моя задача як автора.

До слова. Під час підготовки цього матеріалу довелося ознайомитися із думками провідних мистецтвознавців, які надавали вичерпні оцінки монографії Олексія Роготченка "Шістдесят тоталітарних років: зображальне мистецтво України". Зокрема, доктор мистецтвознавства, академік НАМ України, лауреатка Національної премії України імені Тараса Шевченка Тетяна Кара-Васильєва розповіла:

"Доктор мистецтвознавства, член-кореспондент НАМ України, провідний арт-критик, дослідник проблем сучасної художньої культури, професор, заслужений діяч мистецтв України, дослідник проблем сучасної художньої культури Олексій Роготченко є куратором національних і міжнародних художніх проектів, зокрема Венеційського бієнале. Впродовж багатьох років він очолює секцію критики і мистецтвознавства Київської організації Національної спілки художників України... Така широка амплітуда наукової і громадської діяльності дає змогу Олексієві Роготченку завжди відчувати найактуальніші проблеми сьогодення та відгукуватися на них. Свій науковий доробок дослідник оприлюднює у численних статтях, монографіях, альбомах, каталогах".

Рецензенти, серед яких слід згадати академіка НАМ України професора Олександра Федорука, докторку філософії директорку Київської міської галереї мистецтв "Лавра" Тетяну Миронову, докторку філософії, членкиню НСХУ, керівницю творчої студії-майстерні "Stivi art studio" Ірину Ситник, констатують, що для багатьох дослідників питання спотворення художніх процесів в окремо взятих країнах не є актуальним. В європейських мистецьких закладах вищої освіти під час лекцій з теорії мистецтва культури тоталітарних країн здебільшого увага зосереджується на високому рівні виконання творів, спроектованих невідомим соціумом.

– Олексію Олексійовичу, що спонукало вас взятися за дослідження цієї проблеми?

– В Україні дослідження мистецьких процесів епохи тоталітаризму стало можливим лише з певної часової віддалі існування незалежної держави. А це означає, що протягом довгих років правда про реальний стан у мистецтві була прихована. Таке становище наразило мистецтвознавчу науку на необ'єктивну в багатьох випадках оцінку процесів, що відбувалися впродовж 1920-1980 рр. Гальмування і спотворення мистецьких процесів української зображальності призвело до перекосу в розвитку наступних періодів. Одні види та жанри зображального мистецтва, такі як портрет, жанрова картина, ряд графічних технік, практично зникли з художніх виставок. Натомість заборонені за часів радянської влади ковальство, ювелірне мистецтво, сакральний та абстрактний живопис розвинулися з новою силою, значно випередили аналогічне мистецтво в європейських країнах і світі. Отже, необхідність детального вивчення та оприлюднення невідомих фактів вітчизняної історії мистецтва стала очевидною. Саме тому протягом п'яти десятиліть своєї мистецтвознавчої практики я віддавав дослідженню мистецтва, що сьогодні називається "мистецтвом тоталітарного періоду". Сховані раніше, а тепер відкриті архівні документи, що стосувалися життя діячів культури, письменників, архітекторів, інтерв'ю з учасниками художнього процесу, сподіваюся, про-

лили світло, допомогли прояснити факти про те, що саме відбулось протягом шести десятиліть тоталітарної сваволі. Вважаю найголовнішим власним досягненням реабілітацію незаслужено забутих, а часом і зовсім викреслених з історії вітчизняного образотворчого мистецтва митців, які тоді працювали, та їхніх творів.

– До речі, Олексію Олексійовичу, дізнався, що власний 55-річний шлях у науці ви розпочали у далекому 1970 році з матеріалу в липневому номері журналу "Ранок", написавши статтю про випускників тогочасного Київського державного художнього інституту (КДХІ). Отже, 15-річний син письменника Олексія Роготченка та мистецтвознавиці Зої Стрелової вирішив піти шляхом матері. Проте, повертаючись у недавні часи, хочу запитати, яку мету ви переслідували, коли вже під час російської навали вирішили розпочати писати свою книгу в дачному будинку на березі Десни на Броварщині?

– Забігаючи наперед, акцентую вашу увагу на тому, що я створював саме інформаційне видання, яке може стати настільною книгою для історика мистецтва, мистецтвознавця, культуролога. Готував його за власні кошти та кошти друзів. А працювати можу будь-де, коли є натхнення. Надруковано перший том, де відображено мій авторський погляд на розвиток мистецтва і виникнення перепон цьому процесу за умов радянського тоталітаризму, названо деякі причини виникнення чинників страху перед цензурою, який всебічно тиснув не лише на художників і скульпторів, а й на письменників, літературознавців аж до початку 1990-х років. Навіть згадки, приміром, у масмедіа про сакральне мистецтво, прояви національної свідомості, висвітлення відповідних тем були забороненими. Наголошую на тому, що про унікальність українського сакрального мистецтва, аналогів якому не було на теренах Європи і в межах колишнього СРСР, заборонялося згадувати будь-де. Розповсюдження приказки про те, що "коли у Москві стригли нігті, в Україні відрізали пальці", має реальне підґрунтя. На порядку денному в тогочасній культурі було "партійне завдання" щодо оспівування соціалістичного ладу. Це робилося у музиці, у кіно, в зображальному мистецтві. Про це і говорю у своїй книзі.

– На початку 2025-го розпочалися турботи про підготовку книги до друку. Через скромні матеріальні можливості замовили 50 примірників.

– Тепер роздаровую їх у бібліотеки. До речі, у Науково-технічній бібліотеці імені Г.І. Денисенка є електронний варіант.

– Чи плануєте продовжувати свою працю?

– Так, як я наголошував, перший том висвітлює, як свідчить назва, "Шістдесят тоталітарних років: зображальне мистецтво України". Попереду ще чимало цікавого.

Спілкувався Віктор Задворнов

Як у КПІ, Україні та світі відзначали Всесвітній тиждень космосу 2025

Понад 90 країн відзначили цього року Всесвітній тиждень космосу (World Space Week). Це найбільший космічний захід у світі, що проходить щороку з 4 по 10 жовтня.

Тиждень був офіційно засновано та проголошено Генеральною Асамблеєю ООН 6 грудня 1999 р. з метою відзначення внеску космічної науки і техніки у покращення добробуту людства. Дати було обрано не випадково, оскільки вони відзначають

Розпочалося відзначення ТК2025 у ДПМ 5 жовтня з циклу публікацій, що їх підготували для мережі Інтернет фахівці музею, в яких вони згадували про першого космонавта з України Павла Романовича Поповича, з нагоди його 95-річчя від дня народження.

Сергій Грачов проводить екскурсію

дві знакові події в історії космонавтики: 4 жовтня 1957 р. коли відбувся запуск першого штучного супутника Землі – "Супутник-1", що вважається початком космічної ери, та 10 жовтня 1967 р., коли набув чинності Договір про принципи діяльності держав щодо дослідження і використання космічного простору, включаючи Місяць та інші небесні тіла (Договір про космос).

Основна мета Всесвітнього тижня космосу – підвищити обізнаність людей про космічні технології, сприяти популяризації науки (особливо STEM-освіти) та надихнути нове покоління дослідників до наукового пошуку.

Тема Всесвітнього тижня космосу 2025 р. (TK2025) – "Життя у космосі" (Living in Space). Тобто його присвячено дослідженню шляху людства до створення постійного середовища для життя за межами Землі, включаючи космічні станції, колонії на Місяці та Марсі, а також необхідні для цього технології. Тема зосереджується на тех-

8 жовтня 2025 р. в ДПМ відбулася зворушлива та пізнавальна лекція, присвячена космонавту українського походження, командирі екіпажу космічного корабля "Союз-11" – піонеру довготривалих пілотованих космічних польотів Георгію Тимофійовичу Добровольському. Науковці відділу "Авіація та космонавтика" ДПМ організували виставку газетних публікацій того часу про його космічний політ. Гості також мали унікальну можливість побачити змістовну відеопрезентацію та відеохроніку історичного польоту в космос нашого земляка, що дало змогу відчувати масштаб його звершень та зануритись в історичні події того часу.

10 жовтня в залі "Космонавтика" ДПМ було організовано екскурсію "Сергій Корольов: біографія та творчий доробок", яку провів ветеран космодрому Байконур Сергій Грачов.

11 жовтня під час "Родинної суботи" в музеї була проведена тематична екскурсія

вела інтерактивний онлайн-захід під назвою "Космічний експрес: подорож Сонячною системою" – це була не просто лекція чи розповідь про космос, а справжня пригода, сценарій якої формувала аудиторія. "Планетарій Ноосфера" у Дніпрі організував пізнавально-розважальний захід для шанувальників космосу та кіно. Разом з експертами з фізики, астрономії та космічних технологій учасники переглядали фільми про зіткнення у Всесвіті, оцінювали реалістичність зображень на екрані та відокремлювали наукову реальність від кінематографічного міфу.

А що ж в інших країнах світу? Там упродовж ТК2025 було організовано відкриті лекції та зустрічі з астрономами, космонавтами та інженерами, конструкторами космічної техніки, виставки артефактів та фотографій. А ще проводилися астрономічні спостереження для допитливих в обсерваторіях та планетаріях, тематичні уроки, вікторини та екскурсії на підприємства космічної галузі для студентів та школярів. Також відбулися заходи, спрямовані на залучення жінок до космічних професій, а також STEM-курси для молоді, зокрема освітні програми, які базуються на інтегрованому підході до досліджень і розробок.

засновника пілотованої космонавтики Сергія Корольова.

У центральній Лондоні 8 жовтня на величезному вигнутому цифровому екрані "Вогні Пікаділлі" (Piccadilly Lights) демонструвалися відібрані роботи учасників з усього світу на тему ТК2025 "Життя у космосі".

На публічному заході, присвяченому Тижню космосу, відбулось знайомство з астронавкою НАСА (набір 2013 року)

Крістіною Кох. Вона рекордсменка серед жінок за тривалістю безперервного перебування в космосі – 328 днів на Міжнародній космічній станції (МКС). Під час свого космічного польоту (старт його відбувся 14 березня 2019 р.) вона здійснила 6 виходів у відкритий космос, один з яких був перший в історії повністю жіночим – разом з її колегою Джессікою Меір. Її професійні здобутки – доказ того, що кордони

людських можливостей існують лише для того, щоб їх перетинати... Тож не випадково, що у 2023 р. Крістіна Кох була обрана однією з чотирьох членів екіпажу місії Artemis II, який має здійснити обліт Місяця. Старт цієї місії заплановано на початок 2026 р.

Міжнародний онлайн-захід "Життя на Місяці", присвячений використанню космічного простору в мирних цілях, пройшов 8 жовтня за участю NASA, Комітету Організації Об'єднаних Націй та партнерів, які досліджують місячні середовища існування та співпрацюють за межами Землі.

Академія астрономії, космічних наук і технологій Шарджі в Об'єднаних Арабських Еміратах відзначила ТК2025 планетарними шоу, інтерактивними станціями та семінарами з астробіології, штучного інтелекту та життя астронавтів. Програма академії також

включала лекції про екзопланети, міжзоряні подорожі та космічне випромінювання.

На Міжнародній космічній станції відзначили ТК2025 трансляцією унікальних зображень з орбіти з 3 по 6 жовтня. Ентузіастам з усього світу мали змогу налаштуватися на частоту 145,800 МГц, щоб приймати та декодувати зображення безпосередньо з МКС.

Благодійна некомерційна організація "Cosmic Girls", яка зареєстрована як у Сполучених Штатах, так і в Нідерландах, з нагоди Всесвітнього тижня космосу організувала дискусію про гендерну рівність у космосі.

А Університет Ліхай у місті Бетлегем (штат Пенсільванія, США) під час ТК2025 за участю NASA навіть запровадив нову магістерську програму з аерокосмічної та космічної системної інженерії для підготовки спеціалістів для космічної галузі!

Університет штату Аризона (США) представив широкому загалові 30-хвилинний фільм "Стати міжпланетними" під час ТК2025. Фільм допомагає зрозуміти, як допитливість, креативність і просте питання "чому?" переселили нас з печер у космічні кораблі, а тепер спрямовують до інших світів.

Американська компанія Crayola LLC, яка спеціалізується на виробництві товарів для творчості та мистецтва, розповсюджувала "аркуші для роздумів" та відео про космос. У цих листівках пропонували більше дізнатися про космос й інструменти, за допомогою яких його досліджують, а ще спонукали фантазувати та малювати фантастичні космічні пейзажі та пристрої.

Таким чином, Всесвітній тиждень космосу 2025 був насичений подіями, які не лише вшанували історію космонавтики, але й активно залучали молодь до обговорення та моделювання майбутнього життя за межами нашої планети.

Людмила Баштова,
науковий співробітник ДПМ

Під час екскурсії у ДПМ ім. Бориса Патона

нологіях, інноваціях та людських адаптаціях, необхідних для проживання в позаземних умовах.

Отож ТК2025 запропонував людям уявити, як виглядатиме життя серед зірок, і наголосив на важливості міжнародної співпраці задля наукового прогресу та реалізації цих амбітних проєктів. Тому за темою "Життя у космосі" проводилися конференції, панельні дискусії та лекції, присвячені технологіям життєзабезпечення у космосі, космічній медицині та психології, а також планам освоєння Місяця та Марса.

Державний політехнічний музей ім. Бориса Патона КПІ в межах Тижня космосу представив низку просвітницьких івентів, присвячених історії космонавтики. І, звісно, внеску космонавтів українського походження у довгострокові пілотовані польоти на орбітальні космічні станції – "Салют", "Мир" та МКС.

"Життя у космосі", а для юних відвідувачів були організовані майстер-класи: "Зроби власними руками космічний літальний апарат із паперу" та "Розмалюй космос".

А загалом в Україні цьогорічний Тиждень космосу найбільш масштабним відзначили в Дніпрі (понад 10 подій). Наприклад, Громадська асоціація "Ноосфера" з 7 по 15 жовтня 2025 р. проводила віртуальний конкурс з ракетомодельовання та "Космічні ігри в ноосфері". Учасники "будували" космічний корабель, у рамках космічної програми Kerbal, та здійснювали "порятунок" в космосі на симуляторі, змагаючись за грошові призи. Також відбулися змагання з робототехніки для дітей – учасники навчилися збирати роботів на основі конструкторів VEX та програмувати їх для виконання космічної місії, а потім організували змагання між ними. 9 жовтня ця організація спільно з асоціацією "Всесвіт: Космічні технології" про-

Ну а 4–5 жовтня відбувся наймасштабніший космічний хакатон NASA (Національне управління з аеронавтики та дослідження космічного простору США) International Space Apps Challenge 2025, у межах якого команди по всьому світу, включаючи Україну (міста Київ та Дніпро), виконували реальні завдання від NASA. Його учасники використовували відкриті, безкоштовні космічні дані та технології, надані NASA та його космічними партнерами, задля розробки інноваційних проєктів для вирішення реальних проблем на Землі та в космосі. При цьому команди мали лише 48 годин на те, щоб розв'язати проблему.

До речі, цього року у фінал хакатону вийшла і команда учнів Політехнічного ліцею КПІ (на фото), підготовлена викладачем інформатики та інформаційних технологій Іваном Юрійовичем Комаровим! Слід зауважити, що цей хакатон об'єднує молодих інноваторів із понад 160 країн, тож це особливо почесно. Ліцеїсти Київської політехніки не лише серед переможців національного відбору, а й вийшли до світового фіналу, який заплановано провести у грудні 2025 року.

В Індії, у Нью-Делі, відбулись урочистості, присвячені 68-й річниці запуску "Супутника-1", створеного під керівництвом видатного українського науковця, інженера,

Огляд експозиції у ДПМ ім. Бориса Патона

Від КПІ з вдячністю та повагою

За міжнародними й вітчизняними рейтингами КПІ ім. Ігоря Сікорського належить до кращих технічних вишів. Транснаціональні й українські компанії, потужні наукові інституції плідно співпрацюють з Київською політехнікою. Два роки тому в університеті запровадили відзнаку для стратегічних партнерів за вагомий внесок у розвиток університету та підготовку висококваліфікованих фахівців і науковців.

Тепер компаньони, які зробили найбільший внесок у реалізацію державної політики в галузі вищої освіти та науки, можуть бути представлені до найвищої університетської нагороди – відзнаки "За заслуги перед КПІ ім. Ігоря Сікорського". Нагрудний знак уже отримали перші номінанти.

Про створення та виготовлення нагороди розповів її розробник Олександр Сопов, випускник КПІ, а нині – підприємець і громадський діяч, заслужений працівник промисловості України, директор Виробничо-творчого об'єднання "Орден".

Отже, нагрудний знак "За заслуги" виготовляється зі сплавів міді, складається з 4-х деталей і має форму опуклої 48-променевої зірки, на яку симетрично покладена 8-променева зірка. У центрі знака розташовано круглий медальйон, по колу якого написи: "ЗА ЗАСЛУГИ" згори та "ПЕРЕД КПІ ім. ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО" знизу. У центрі медальйона, на тлі синьої емалі, окремою деталлю, розташовано опуклий герб КПІ. Розміри нагрудного знака 64x64 мм. Покриття: 48-променева зірка – нікель; 8-променева зірка, медальйон та герб КПІ – гальванічне золото.

Звісно, цікаво дізнатися, що ж символізують ці елементи. "48-променева зірка означає світло знань, що поширюється від університету в усіх напрямках, – натхненно ділиться Олександр Михайлович. – Багатопроменевість відображає різноманіття наукових напрямів і шкіл КПІ. 8-променева зірка уособлює цілісність, гармонію та рівновагу між наукою, освітою, технікою і духовністю. Вісім променів – традиційний знак відродження, прагнення до досконалості. Коло медальйона – знак єдності університетської спільноти, безперервності традицій і спадкоємності поколінь.

Синя емаль – колір науки, інтелекту, глибини пізнання та гідності. Золото символізує досягнення, високі заслуги та визнання. Срібло (нікель) – колір чесності, порядності, відданості служінню науці та університету. Герб КПІ у центрі – головний символ належності до спільноти Київської політехніки, спадкоємності традицій Ігоря Сікорського та всіх творців технічного прогресу".

"Уже нагороджено 10 стейкхолдерів університету, – поінформувала вчений секретар КПІ Валерія Холявко. – Це Інститут фізіології імені О.О.Богомольця НАНУ, БФ "Коло", Інститут біохімії імені О.В.Палладіна НАНУ, ТОВ "Самсунг електронікс Україна", Інститут кібернетики імені В.М. Глушкова НАНУ, Інститут фізики напівпровідників імені В.С. Лашкарьова НАНУ, ТОВ "Ajax Systems", ДП "Мелексіс-Україна", НВО "Червона хвиля", академік В.І. Старостенко (Інститут геофізики імені С.І. Субботіна НАНУ), Банкнотно-монетний двір НБУ".

Варто зауважити, що нагороджені висловлюють вдячність за довіру та спільну роботу й відзначають, що мають за честь бути стратегічними партнерами КПІ ім. Ігоря Сікорського. Зокрема, у БФ "Коло" наголошують: "Наша команда впевнена, що освіта, наука і технології – це той вектор, що стане рушієм розбудови України. Молодь повинна отримувати найкращі знання, навички та освітні можливості, щоб творити майбутнє нашої країни. Разом ми формуємо фундамент для інновацій та прогресу!"

Надія Ліберт

Спартакіада КПІ 2025 завершилася, переможців визначено

Сотні учасників, десятки запеклих поєдинків та емоції, що б'ють через край, – це Спартакіада КПІ ім. Ігоря Сікорського 2025! Протягом кількох тижнів команди з факультетів та інститутів змагалися у шести спортивних дисциплінах – шахах, настільному тенісі, боулінгу, стрітболі, волейболі і мініфутболі. За інформацією профкому студентів КПІ, який взяв на себе організацію змагань, участь у них загалом взяли понад 600 студентів з усіх факультетів та інститутів університету.

Розпочалася Спартакіада з шахового турніру, у якому брали участь 89 студентів. Якісний склад учасників був найсильнішим за останні 3 роки – у турнірі змагалися майже всі учасники збірних команд університету. "Традиційно перший із шести типів змагань був присвячений найінтелектуальнішому спорту – шахам, – коментує після завершення Спартакіади голова профкому студентів Ігор Степанюк, – і символічно, що проходив він у приміщенні смарт-шелтеру Науково-технічної бібліотеки університету у Всеукраїнський день бібліотек. Цього року, крім студентів, ми залучили до змагань школярів 10-11 класів і сподіваємося, що в майбутньому певна частина з них виберуть для подальшого навчання саме КПІ". У підсумку командну першість виграла шахісти ФПМ, срібло здобула команда НН ІПСА, третє місце – у шахістів РТФ.

У турнірі зі стрітболу, одному з найбільш динамічних турнірів студентської спартакіади, участь взяли 14 команд. Тут були швидкі спринти і різкі відтяжні маневри, трюки з м'ячем і запекла боротьба за кожне очко. Першість виборола збірна НН ВПІ, НН ІПСА та НН ІЕЕ. Другою стала команда НН ФТІ і третє місце – у студентів НН ІПСА.

На змагання з боулінгу вийшли 14 колективів, а їхніми переможцями стали команди "Мамонт/190" (1-ше місце, ІСЗІ), "СашаТим" (2-ге місце, ІСЗІ), "Великі Шари" (3-тє місце, збірна студентів різних факультетів).

У волейболі змагалися 17 команд. За словами Ігоря Степанюка, порівняно з минулим роком суттєво виріс їхній якісний склад, у турнірі брали участь більшість членів збірних команд. Могли бути певні проблеми з явкою на змагання через обстріл Києва російським агресором. Однак всі учасники прибули вчасно і вийшли на майданчик. Перше місце виборола команда ІСЗІ, друге – збірна "Дай на пас" (ФЕЛ, НН ВПІ, ХТФ, ФІОТ), третє – збірна "Форсаж" (ПБФ, ФІОТ, НН ІЕЕ, НН ММІ).

Рекордне число команд зібрав турнір з настільного тенісу. На майданчику зішлись спортсмени-розрядники і сильні

аматори. Було дуже гаряче: стрімкі переходи від атаки до захисту, блискавичні реакції і все, за що ми полюбаємо настільний теніс. Результати: першою стала команда ФММ, другою – студенти ФЕЛ і третьою – збірна КПІ (до складу якої входили студенти НН ІАТ, НН ММІ та ФІОТ).

Турнір з мініфутболу відбувся за участю 11 команд – це менше, ніж торік. Однак, як і завжди, змагання з мініфутболу проходили в запеклій боротьбі і ніхто не хотів поступатися. Розподіл призових місць такий: перше – у команди "Карпанус" з ІСЗІ. Друге – у хлопців з другої команди ІСЗІ під назвою "Артек", а третє – у футболістів з НН ІПСА.

У загальному заліку 1-ше місце – у ІСЗІ, 2-ге місце вибороли студенти НН ІПСА, 3-тє місце – НН ФТІ. Досягнення переможців і призерів Спартакіади 2025 коментує Ігор Степанюк: "ІСЗІ утримує звання чемпіонів не вперше – і не дарма! Системний підхід, активна участь студентів усіх курсів, підтримка на полі та на трибунах – усе це разом знову принесло заслужену перемогу. В свою чергу, другий призер – спортсмени НН ІПСА – продемонстрували справжній спортивний характер, відігравшись у кількох змаганнях та продовжуючи боротьбу до останніх матчів – і саме завдяки стабільним результатам впевнено здобули "срібло". Команда НН ФТІ, буквально вирвавши бронзу в останні дні Спартакіади, довела, що стабільність і командний дух важливіші за окремі яскраві перемоги. Кожна бал, кожна участь – склалися у результат, який вивів їх на п'єдестал пошани! Не можна не відзначити команди ФПМ та ФММ – обом буквально трохи не вистачило до виходу у топ-3. Їхня активність, злагоженість і бойовий дух заслуговують щирої поваги".

Всі призери Спартакіади отримали медалі і дипломи.

Володимир Школьній

